

Redovisningsföreskrifterna, FFFS 2006:16 och FFFS 2007:13

2007-07-06

- en vägledning

INNEHÅLL

INLEDNING	1
FÖRKORTNINGSLISTA	2
3 KAP. BALANSRÄKNING OCH RESULTATRÄKNING	3
BILAGA 1 BALANSRÄKNINGENS POSTER	5
BILAGA 2 RESULTATRÄKNINGENS POSTER	18
BILAGA 3 RESULTATRÄKNINGENS UPPSTÄLLNINGSFORM	24
BILAGA 4 UPPLYSNINGAR I FÖRVALTNINGSBERÄTTELSEN	25

Inledning

Denna vägledning vänder sig till den som tillämpar Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:16) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt ändringsföreskrifter till dessa, FFFS 2007:13.

Finansinspektionen (FI) ger ut vägledningen i syfte att underlätta tillämpningen av våra redovisningsföreskrifter. Avsikten är att den ska ge läsaren en förklaring och bakgrund till reglerna samt vara ett stöd vid tillämpningen. Vår målsättning är att vägledningen ska bidra till att reglerna tillämpas mer likartat i skilda företag.

Det är här viktigt att poängtera att vägledningen endast syftar till att förklara innebörden av bestämmelserna i föreskrifter, allmänna råd och lag, och därmed vara en hjälp vid tillämpningen av FFFS 2006:16 samt ändringsföreskrifter till dessa, FFFS 2007:13. Det är också viktigt att framhålla att FI:s föreskrifter är ett komplement till lag och lika bindande. Lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag måste således i många fall läsas tillsammans med föreskrifterna. Det är även viktigt att påpeka att det som anges i lag eller föreskrifter och allmänna råd har företräde framför det som anges i vägledningen.

De IFRS-regler som nämns i vägledningen finns i godkända internationella redovisningsstandarder. Det är fråga om redovisningsstandarder från IASB som antagits inom EU. De svenska versionerna av godkända standarder finns tillgängliga på EU:s hemsida¹. Kompletterande information och exempel finns i vägledningar som IASB upprättat till standarderna.

När vi ger exempel på var i IFRS-regelverket en viss bestämmelse finns, kan denna bestämmelse återfinnas i flera IFRS-standarder. Våra exempel är således inte uttömmande.

Tidigare ändringar i redovisningsföreskrifterna finns kommenterade i de motivpromemorior som FI har gett ut. Dessa finns tillgängliga på vår webbplats, www.fi.se². Vi avser att successivt arbeta in relevanta delar av dessa i vägledningen.

Vägledningen kommer att uppdateras fortlöpande. Det datum som anges på framsidan visar när den lades ut på Finansinspektionens webbplats. Vägledningen är således avsedd att kompletteras allteftersom nya frågor uppkommer. Frågor om innehållet i vägledningen kan ställas till Eva Sterner, 08-787 81 35 eller genom mejl till redovisning@fi.se

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/index_en.htm.

² Se exempelvis FFFS 2005:33 i FI:s författningssamling under kategorin upphävda föreskrifter. Även nu gällande föreskrifter finns på vår webbplats

Förkortningslista

Institut	Kreditinstitut, värdepappersbolag och finansiella holdingföretag när företaget tillämpar ÅRKL och redovisningsföreskrifterna.
Redovisningsföreskrifterna	Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:16) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt ändringsföreskrifterna till dessa, FFFS 2007:13.
BRD	Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut
ÅRKL	Lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag
ÅRL	Årsredovisningslagen (1995:1554)
RR 32:06	Redovisningsrådets rekommendation: Redovisning för juridiska personer i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.
IAS 1	Utformning av finansiella rapporter
IAS 2	Varulager
IAS 17	Leasingavtal
IAS 18	Intäkter
IAS 27	Koncernredovisning och separata finansiella rapporter
IAS 28	Innehav i intresseföretag
IAS 30	Upplysningar i finansiella rapporter för banker och liknande finansiella institut
IAS 32	Finansiella instrument: Upplysningar och klassificering
IAS 37	Avsättningar, eventalförpliktelser och eventualtillgångar
IAS 38	Immateriella tillgångar
IAS 39	Finansiella instrument: Redovisning och värdering
IAS 40	Förvaltningsfastigheter
IFRS 4	Försäkringsavtal
IFRS 5	Anläggningstillgångar som innehas för försäljning och avvecklade verksamheter
IFRS 7	Finansiella instrument: Upplysningar

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

Balansräkningens och resultaträkningens innehåll

1 §

Ett institut behöver inte klassificera omsättnings- och anläggningstillgångar eller kort- och långfristiga skulder separat i balansräkningen, om det inte är fråga om posterna materiella anläggningstillgångar (post 10) och immateriella anläggningstillgångar (post 9). Sistnämnda poster ska klassificeras enligt de kriterier som nämns bland annat i IAS 1 punkt 51, 54 och 68.

Här kan också upplysas om att 5 kap. 3 § 4 ÅRKL kräver att varje tillgångspost delas upp i sådana tillgångar som värderas till anskaffningsvärde, verkligt värde eller det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet. Uppdelningen ska lämnas i not eller, om det inte står i strid med kravet på överskådlighet, får informationen lämnas i balansräkningen.

Enligt IAS 1 punkt 52 ska ett företag, oberoende av vilken metod som väljs för redovisningen, för varje tillgångspost och skuldpost som förväntas bli återvunnen eller reglerad (a) högst tolv månader efter balansdagen och (b) mer än tolv månader efter balansdagen, lämna upplysning om det belopp som förväntas återvinnas eller regleras efter mer än tolv månader. Om det inte görs i balansräkningen bör, enligt vår mening, upplysningarna istället lämnas i en not.

IFRS-regelverket föreskriver inte viss ordningsföljd eller visst format för balansräkningen utan anger i IAS 1 ett antal minimikrav om vilka poster en balansräkning ska omfatta. Sådana krav gäller i stor utsträckning inte för års- och koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS (se RR 32:06 punkt 12-19 som gäller för årsredovisningen enligt de allmänna råden till 2 kap. och som i sin tur gäller för koncernredovisningar enligt 7 kap. 1 §).

Avvikelse från balansräkningens uppställningsform

2 §

Det finns en möjlighet för kreditinstitut och värdepappersbolag att avvika från den uppställningsform för balansräkningen som anges i ÅRKL. Motivet är, enligt 3 kap. 1 § andra stycket ÅRKL, att underlätta en IFRS-anpassning. Därför är denna möjlighet begränsad till i första hand institut som är ett moderföretag eller ett dotterföretag och som omfattas av en koncernredovisning som upprättas enligt IAS-förordningen. Specialregeln gäller dock även för ett företag som inte upprättar eller omfattas av någon koncernredovisning, men vars aktier eller skuldebrev är noterade vid en börs, auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad inom EES (så kallade noterade institut enligt definitionen i 1 kap. 2 §). Specialregeln innebär att dessa

företag – eller om det är ett moderföretag i en undergrupp i en eventuell egen koncernredovisning enligt lagbegränsad IFRS – får i balansräkningen dela upp posterna med hänsyn till deras karaktär och relativa likviditet, om det görs på ett överskådligt sätt, är förenligt med god redovisningssed och ger en rättvisande bild av företagets ställning.

Bilaga 1 Balansräkningens poster

1 §

Reglerna om innehållet i balansräkningens poster kompletterar ÅRKL och baseras i stor utsträckning på tvingande bestämmelser i EG-direktiv. Här kan nämnas att reglerna i ÅRKL och våra föreskrifter har företräde framför IFRS i års- och koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS. Om företaget däremot omfattas av IAS-förordningen och upprättar sin koncernredovisning enligt de IAS/IFRS som EU-kommissionen antagit, har IFRS företräde framför nationell lagstiftning.

Det finns dock en möjlighet till avvikelse från balansräkningens uppställningsform för att underlätta en IFRS-anpassning. Denna möjlighet, som anges i 3 kap 1 § andra stycket ÅRKL, innebär att vissa företag under vissa förutsättningar får dela upp posterna i balansräkningen med hänsyn till deras karaktär och relativa likviditet. Hur regeln närmare får tillämpas mot bakgrund av EG-direktiv och motiv till lagen preciseras i 3 kap. 2 §.

Alla företag har möjlighet att ta upp andra poster än de som finns i upptagna i uppställningsformerna om de nya posternas innehåll inte täcks av uppställningsformernas poster. Posterna får även delas in i delposter, och poster som föregås av små bokstäver får under vissa förutsättningar slås samman.

I de fall redovisningsföreskrifterna möjliggör att en post kan redovisas eller presenteras på mer än ett sätt i balansräkningen bör företaget ange vilket eller, när så är tillåtet, vilka alternativ som tillämpas. Detta följer av *tredje stycket i de allmänna råden*. Vi behandlar nedan några av de fall när detta kan få betydelse för upplysningar om utformningen av balansräkningen. En liknande upplysningsskyldighet finns beträffande tillåtna alternativ och tolkningar enligt IFRS, se exempelvis IAS 1 punkt 110.

2 § Tillgångar: Post 1 – Kassa och tillgodohavanden hos centralbanker

Bestämmelsen genomför artikel 13 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Lagliga betalningsmedel avser sedlar och mynt som ges ut av Riksbanken, se 5 kap. 1 § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

3 § Tillgångar: Post 2 – Belåningsbara statsskuldförbindelser m.m.

Bestämmelsen genomför artikel 14 i BRD och kompletterar ÅRKL.

I *föreskriftens punkt 2* och de *allmänna rådens andra stycke* förtydligas att för andra värdepapper än stats- och kommunpapper måste belåningsbarheten

vara fastställd i lag. I Sverige finns inte någon belåningsmöjlighet hos Riksbanken fastställd i lag. Även om ett värdepapper är belåningsbart enligt Riksbankens regler så ska det alltså inte ingå i denna post. Svenska bankers utlandsfilialer kan emellertid ha värdepapper som inte är statsskuldssamband men till följd av lokal lagstiftning är belåningsbara i centralbanken där, varför sådana innehav ska ingå i denna post. Mera information om detta finns i redovisningskommitténs delbetänkande, SOU 1994:17 Del II, sid. 126-127.

I de *allmänna rådens fjärde stycke* erinras om 5 kap. 1 §. Föreskriften innebär att en uppdelning av posten i delposterna Belåningsbara statspapper och Andra belåningsbara värdepapper ska göras antingen i balansräkningen eller i en not. Bestämmelserna i 5 kap. 1 § genomför artikel 4 i BRD.

4 § Tillgångar: Post 3 – Utlåning till kreditinstitut

Bestämmelsen genomför artikel 15 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Direktivet innehåller i artikel 15 en särskild definition av begreppet kreditinstitut. Begreppet definieras där som de institut som uppförts på särskild lista i Europeiska unionens officiella tidning, Official Journal, vidare omfattas bland annat centralbanker och officiella inhemska och utländska bankinrättningar. I föreskriften har definitionen av kreditinstitut samordnats med ÅRKL:s definition av kreditinstitut. Centralbanker och utländska rättssubjekt inryms inte i lagens definition av begreppet kreditinstitut. För att genomföra direktivet föreskrivs därför även att utlåning till centralbanker och utländska kreditinstitut ska ingå i posten. Paragrafen innebär exempelvis att utlåning till värdepappersbolag eller försäkringsföretag inte ska redovisas i denna post, utan som utlåning till allmänheten. Mera information finns i prop. 1995/96:10 sid. 220.

Föreskriftens andra stycke 3 förtydligar att finansiella holdingföretag inte jämföras med kreditinstitut trots att de omfattas av denna föreskrift när det gäller koncernredovisningen samt delårsrapporter i den del som avser koncernen.

De allmänna råden, andra stycket, avser äkta återköpstransaktioner enligt definitionen i 2 kap. 5 §. Det gäller alltså erlagd köpeskillning till kreditinstitut eller centralbanker i utbyte mot värdepapper när det inte är fråga om en transaktion som leder till att de överförda värdepapperen bokas bort från överförarens balansräkning.

De allmänna råden, tredje stycket, avser transaktioner där kontanter erlagts som säkerhet till kreditinstitut eller centralbanker vid värdepapperslån och det inte är fråga om en transaktion som leder till att de överförda värdepapperen bokas bort från överförarens balansräkning.

Sådana transaktioner som avses i de allmänna råden, andra och tredje stycket, ger således upphov till att den som erlagt köpeskillningen eller kontanterna får fordringar på motparten som redovisas i denna post om motparten är ett kreditinstitut eller en centralbank (jfr BRD artikel 12 och artikel 15).

De allmänna råden, fjärde stycket, behandlar situationen när lämnad säkerhet består av andra finansiella tillgångar än kontanter (till exempel värdepapper) som har överförs till annan part utan att bokas bort från det överförande företags balansräkning. Under vissa förutsättningar som bland annat beskrivs i IAS 39 punkt 37 och VT 51 ska då de överförda tillgångarna omklassificeras och redovisas skilt från andra tillgångar i det överförande företags balansräkning, exempelvis som en delpost till den post tillgångarna redovisades under före överföringen. Återköpstransaktioner och värdepapperslån är exempel på transaktioner när sådana överföringar kan förekomma.

Fordran för vilken säkerheten har mottagits redovisas enligt de vanliga reglerna för balansräkningen. Under förevarande post redovisas således fordringar på kreditinstitut eller centralbanker, även när dessa överlämnat andra finansiella instrument än kontanter som säkerhet.

En sådan redovisning som beskrivs ovan är exempelvis relevant när säkerhet har ställts i form av sådana tillgångar som enligt uppställningsschemat redovisas under "Belåningsbara statsskuldförbindelser m.m." (post 2), "Obligationer och andra räntebärande värdepapper" (post 5), och "Aktier och andelar (som inte ingår i post 7 eller 8)" (post 6). De allmänna råden i fjärde stycket har placerats under förevarande paragraf därför att rubriceringen vid mottagandet av kontantsäkerheter vid återköpstransaktioner och värdepapperslån behandlas där.

5 § Tillgångar: Post 4 – Utlåning till allmänheten

Bestämmelsen genomför artikel 16 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Här redovisas utlåning som inte är utlåning till kreditinstitut och centralbanker, se kommentaren till post 3. Kommentarererna som avser post 3 gäller även under denna post om motparten klassificeras som allmänhet i stället för kreditinstitut eller centralbank.

6 § Tillgångar: Post 5 – Obligationer och andra räntebärande värdepapper

Bestämmelsen genomför artikel 17 i BRD och kompletterar ÅRKL.

I *de allmänna rådens första stycke* erinras om att en uppdelning av posten i delposter ska göras antingen i balansräkningen eller i not (se vidare 5 kap. 2 § som genomför artikel 4 i BRD).

I *det andra stycket i de allmänna råden* förtydligas att placeringar som motsvaras av löpande skuldebrev normalt redovisas under denna post, medan placeringar som motsvaras av enkla skuldebrev normalt redovisas under någon av utlåningsposterna. Användningen av begreppet "normalt" antyder att det kan finnas förutsättningar när den angivna gränsdragningen kan frångås. Om beloppen är väsentliga bör instituten lämna upplysningar om

viken princip som tillämpas för gränsdragningen (se de allmänna råden till 1 §, tredje stycket).

7 § Tillgångar: Post 6 – Aktier och andelar (som inte ingår i post 7 eller 8)

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Liksom aktier har teckningsrätter (vid nyemission) och delrätter (vid fondemission) karaktären av att utgöra anspråk på ett företags egna kapital. Även tecknings- och delrätter i andra företag än dotter- och intresseföretag ska därför enligt paragrafen tas upp under denna rad.

Hänvisningen till 13 § i *de allmänna råden, andra stycket*, förtydligar att företag har en viss valfrihet att redovisa andra aktieoptioner än teckningsrätter och delrätter antingen under denna post, under Övriga tillgångar (post 12) eller under en egen rad för derivatinstrument. Om beloppen är väsentliga bör lämnas upplysningar om viken princip som tillämpas (se de allmänna råden till 1 §, tredje stycket).

Om derivat placeras under denna post kan konsekvensen bli att olika värderingsprinciper används för tillgångar i posten. För att underlätta för den som använder informationen behöver det i så fall tydlig framgå i upplysningar vad som ingår i postens värde och vilken värderingsgrund som tillämpats. Relevanta regler finns exempelvis i 5 kap. 4 § 3 ÅRKL och IAS 1 punkt 109 och 110,

I lag finns regler om att specificera delposter som tillkommit på sådant sätt eller är av sådan storlek att det är av betydelse med hänsyn till kravet på en rättvisande bild (se 3 kap. 4 § tredje stycket andra meningen ÅRL som gäller enligt 3 kap. 2 § ÅRKL). Se även IAS 1 punkt 69 som kräver specificering av balansposter, rubriker och delsummor när det krävs för förståelsen av den finansiella ställningen. Enligt IFRS 7 punkt 8 krävs upplysningar om olika värderingskategorier i balansräkningen eller i not.

8 § Tillgångar: Post 7 – Aktier och andelar i intresseföretag

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

De allmänna råden förtydligar att alla derivat avseende aktier i intresseföretag som omfattas av IAS 27 eller IAS 31 bör redovisas under posten, det vill säga under samma post som det underliggande instrumentet. Avgörande är alltså om derivatet är ett egetkapitalinstrument för institutet. Relevanta IFRS-regler finns bland annat i IAS 32 punkt 11 och VT 13-14 samt IAS 39 punkt 11.

Derivat avseende ett intresseföretag eller joint venture som omfattas av IAS 39 kan alltså i likhet med andra derivat, redovisas under Aktier och andelar (post 6), Övriga tillgångar (post 12) eller under en egen rad för derivat (se kommentaren till posten 12).

Om derivat placeras under denna post kan konsekvensen bli att olika värderingsprinciper används för tillgångar i posten. För att underlätta för den som använder informationen behöver det i så fall tydlig framgå i upplysningar vad som ingår i postens värde och vilken värderingsgrund som tillämpats. Relevanta regler finns exempelvis i 5 kap. 4 § 3 ÅRKL och IAS 1 punkt 109 och 110.

I lag finns regler om att specificera delposter som tillkommit på sådant sätt eller är av sådan storlek att det är av betydelse med hänsyn till kravet på en rättvisande bild (se 3 kap. 4 § tredje stycket andra meningen ÅRL som gäller enligt 3 kap. 2 § ÅRKL). Se även IAS 1 punkt 69 som kräver specificering av balansposter, rubriker och delsummor när det krävs för förståelsen av den finansiella ställningen. Enligt IFRS 7 punkt 8 krävs upplysningar om olika värderingskategorier i balansräkningen eller i not.

9 § Tillgångar: Post 8 – Aktier och andelar i koncernföretag

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Föreskriften har kompletterats med ett allmänt råd om att derivat på aktier och andelar i koncernföretag som omfattas av IAS 27 och som moderbolaget har en ägarandel i, bör redovisas i denna post, dvs. under samma post som det underliggande instrumentet. Avgörande är alltså om derivatet är ett eget-kapitalinstrument för institut. Relevanta IFRS-regler finns i IAS 32 exempelvis i punkt 11 och IAS 39 punkt 2 a) och 11. Skälet för att även koppla till innehav av en ägarandel är att detta bedömts vara en förutsättning för en klassificering som dotterföretag enligt lag (se 2 kap., allmänna råd, 3a).

Derivat avseende ett dotterföretag eller joint venture som omfattas av IAS 39 kan alltså i likhet med andra derivat, redovisas under Aktier och andelar (post 6), Övriga tillgångar (post 12) eller under en egen rad för derivat (se kommentaren till post 12).

I noten till punkt 12 i IAS 27 anges att om ett dotterföretag vid förvärvstidpunkten uppfyller villkoren för att klassificeras som att det innehas för försäljning i enlighet med IFRS 5 (Anläggningstillgångar som innehas för försäljning och avvecklade verksamheter) ska det redovisas i enlighet med den standarden. IAS 1 punkt 68 anger att sådana tillgångar och skulder ska redovisas separat i balansräkningen. I RR 32:06 punkt 8 och 9 finns vissa undantag och tillägg avseende tillämpningen av IFRS 5. Avvikelsen innebär bland annat att den information om avvecklade verksamheter och anläggningstillgångar som innehas för försäljning som enligt IFRS kan lämnas i balansräkningen eller i not, ska lämnas i not.

Motivet för Redovisningsrådets undantag och tillägg i denna del är att sådana poster inte stämmer överens med uppställningsformerna i bilagan till ÅRL. Inskränkningen av IFRS är en konsekvens av att redovisningslag har företrädare framför IFRS för dem som tillämpar lagbegränsad IFRS.

Avvikelsen från IFRS i RR 32:06 punkt 8 och 9 gäller även för företag som tillämpar ÅRKL, om inte annat följer av FI:s egna föreskrifter och allmänna råd. I 3 kap. 2 § anges förutsättningarna för att avvika från ÅRKL:s uppställningsform för balansräkningen.

Om derivat placeras under denna post kan konsekvensen bli att olika värderingsprinciper används för tillgångar i posten. För att underlätta för den som använder informationen behöver det i så fall tydlig framgå i upplysningar vad som ingår i postens värde och vilken värderingsgrund som tillämpats. Relevanta regler finns exempelvis i 5 kap. 4 § 3 ÅRKL och IAS 1 punkt 109 och 110,

I lag finns regler om att specificera delposter som tillkommit på sådant sätt eller är av sådan storlek att det är av betydelse med hänsyn till kravet på en rättvisande bild (se 3 kap. 4 § tredje stycket andra meningen ÅRL som gäller enligt 3 kap. 2 § ÅRKL). Se även IAS 1 punkt 69 som kräver specificering av balansposter, rubriker och delsummor när det krävs för förståelsen av den finansiella ställningen. Enligt IFRS 7 punkt 8 krävs upplysningar om olika värderingskategorier i balansräkningen eller i not.

10 § Tillgångar: Post 9 – Immateriella anläggningstillgångar

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

När det gäller vad som får redovisas som en immateriell tillgång och vad som är goodwill erinras *de allmänna råden, första stycket*, om 4 kap. 2 § ÅRL som gäller enligt 4 kap. 1 § ÅRKL. I stycket erinras även att kompletterande regler om immateriella tillgångar finns i IAS 38. Standarden innehåller exempel på kriterier för att få redovisa en immateriell tillgång samt gränsdragningsproblematiken avseende goodwill (se punkt 9-17). Regler finns även i punkt 48-67 om hur internt upparbetade immateriella tillgångar ska redovisas.

I *de allmänna råden, andra stycket*, förtydligas att en avtalsenlig rätt att förvalta finansiella tillgångar som tillhör någon annan är en liknande rättighet som koncessioner, patent, licenser och varumärken (jfr punkten 2 i föreskriften). En sådan rättighet kan till exempel vara att sköta förvaltningen av en större värdepappersportfölj. Rättigheten kan även avse rätten att tillhandahålla kapitalförvaltningstjänster till innehavare av så kallade investeringskontrakt.

11 § Tillgångar: Post 10 – Materiella tillgångar

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

12 § Tillgångar: Post 11 – Tecknat ej inbetalt kapital

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Första stycket i de allmänna råden förtydligar när och hur tecknat ej inbetalt kapital bör redovisas.

Andra stycket i de allmänna råden förtydligar att bestämmelsen i paragrafen har företrädare framför IFRS. Detta innebär att tecknat ej inbetalt kapital får redovisas här, även om det skulle innebära en avvikelse från IFRS³.

13 § Tillgångar: Post 12 – Övriga tillgångar

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Föreskriften tydliggör möjligheten att redovisa alla övriga tillgångar under andra poster om det är lämpligare. Det bör också anmärkas att föreskriften enbart anger var i balansräkningen till exempel derivat kan redovisas och tar således inte sikte på när ett derivat ska redovisas i balansräkningen. Av IAS 39 punkt VT 49 framgår att derivat i vissa fall inte redovisas om det innebär att samma rättigheter eller förpliktelser redovisas två gånger. Derivat definieras i IAS 39 punkt 9.

De allmänna råden förtydligar genom exempel olika möjligheter att redovisa derivatinstrument, exempelvis som en egen rad. Om beloppen är väsentliga bör institutet lämna upplysningar om viken princip som tillämpas (se 1 § allmänna råd tredje stycket).

14 § Tillgångar: Post 13 — Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

BRD anger inte uttryckligen att en upplupen ränta på utlåning eller en upplupen kupongränta ska redovisas under denna post. Enligt BRD:s hänvisning till det fjärde bolagsrättsliga direktivets 18:e artikel kan en förutbetald kostnad och en upplupen intäkt redovisas som fordran.

Exempelvis kan en upplupen ränta på utlåning och en upplupen kupongränta endera redovisas under denna post eller som en fordran tillsammans med det underliggande värdepapperet. I allmänna råd förtydligas därför att dessa upplupna räntor *kan* redovisas under denna post vilket pekar på att redovisning på ett annat sätt även är möjlig. Om beloppen är väsentliga bör institutet lämna upplysningar om en alternativ redovisning har tillämpats (se 1 § allmänna råd tredje stycket).

³Först när kapitalet är inbetalt synes det nämligen kunna tas upp som tillgång enligt IFRS.

Relevanta IFRS regler finns bland annat i bilagan till IAS 32, Shares for cash, (c) 'gross physical settlement', IE10 i Example 2: Forward to sell shares.

15 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 1 – Skulder till kreditinstitut

Bestämmelsen genomför artikel 18 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Direktivet innehåller i artikel 15 en särskild definition av begreppet kreditinstitut. Begreppet definieras där som de institut som uppförts på särskild lista i Europeiska unionens officiella tidning, Official Journal, vidare omfattas bland annat centralbanker och officiella inhemska och utländska bankinrättningar. I föreskriften har definitionen av kreditinstitut samordnats med ÅRKL:s definition av kreditinstitut. Centralbanker och utländska rättssubjekt inryms inte i lagens definition av begreppet kreditinstitut. För att genomföra direktivet föreskrivs därför även att utlåning till centralbanker och utländska kreditinstitut ska ingå i posten. Paragrafen innebär exempelvis att utlåning till värdepappersbolag eller försäkringsföretag inte ska redovisas i denna post, utan som utlåning till allmänheten. Mer information finns i prop. 1995/96:10 sid. 220.

16 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 2 – In- och upplåning från allmänheten

Bestämmelsen genomför artikel 19 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Här redovisas skulder som inte är utlåning till kreditinstitut och centralbanker, se kommentaren till post 1. De undantag som anges i föreskriftens andra stycke genomför artiklarna 19 och 21 i BRD.

17 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 3 – Emitterade värdepapper m.m.

Bestämmelsen genomför artikel 20 i BRD och kompletterar ÅRKL.

I paragrafens femte stycke föreskrivs att återköpta egna skuldebrev ska räknas av från den utestående skulden. Detta krav överensstämmer med IAS 39 och bestämmelsen framstår därför som överflödigt. Regleringen finns emellertid med hänsyn till artikel 4 punkt 5 (b) BRD. Den artikeln synes innebära att egna skuldebrev tas upp som tillgång, om det inte i nationell lag föreskrivs att avräkning på skuldsidan ska göras. Att egna aktier inte får tas upp som tillgång följer redan av 4 kap. 14 § ÅRL som gäller enligt 4 kap. 1 § ÅRKL.

I andra stycket i de allmänna råden förtydligas att inte heller egna skuldebrev som förvärvats för handelsändamål tas upp som tillgång. Även om företaget har planer på att sälja instrumentet inom en snar framtid tas inte detta upp som en tillgång i avvaktan på försäljning, och det saknar betydelse hur länge företaget avser att behålla det återköpta skuldebrevet. Relevanta IFRS-regler finns exempelvis i IAS 39, punkt 39-42 samt VT58.

De allmänna rådets första stycke förtydligar att placeringar som motsvaras av löpande skuldebrev normalt redovisas under denna post, medan placer-

ingar som motsvaras av enkla skuldebrev normalt redovisas under någon av posterna Skulder till kreditinstitut eller In- och upplåning från allmänheten. Användningen av begreppet ”normalt” antyder alltså att det kan finnas förutsättningar när den angivna gränsdragningen kan frångås. Om beloppen är väsentliga bör institut lämna upplysningar om viken princip som tillämpas (se 1 § allmänna råd tredje stycket).

18 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 4 — Övriga skulder

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Föreskriften tydliggör möjligheten att redovisa alla övriga skulder under andra poster om det är lämpligare. Det bör också anmärkas att föreskriften enbart anger var i balansräkningen till exempel derivat kan redovisas och tar således inte sikte på när ett derivat ska redovisas i balansräkningen. Av IAS 39 punkt VT 49 framgår att derivat i vissa fall inte redovisas om det innebär att samma rättigheter eller förpliktelser redovisas två gånger. Derivat definieras i IAS 39 punkt 9.

De allmänna råden anger närmare olika möjligheter att redovisa derivatinstrument, exempelvis som en egen rad. Om beloppen är väsentliga bör institut lämna upplysningar om viken princip som tillämpas (se 1 §, allmänna råd tredje stycket).

19 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 5 — Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

Bestämmelsen genomför artikel 11 i BRD och kompletterar ÅRKL.

BRD anger inte uttryckligen att upplupen ränta på in- och upplåning och upplupen kupongränta ska redovisas under denna post. Enligt BRD:s hänvisning till det fjärde bolagsrättsliga direktivets 21:a artikel kan en upplupen kostnad och en förutbetald intäkt redovisas som skuld.

Exempelvis kan en upplupen ränta på in- och upplåning och upplupen kupongränta endera redovisas under denna post eller som en skuld tillsammans med det underliggande värdepapperet. I allmänna råd förtydligas därför att dessa upplupna räntor kan redovisas under denna post vilket pekar på att redovisning på ett annat sätt även är möjlig. Om beloppen är väsentliga bör institut lämna upplysningar om en alternativ princip har tillämpats (se 1 § allmänna råd tredje stycket).

20 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 6 — Avsättningar

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Som avsättningar redovisas sådana förpliktelser som är hänförliga till räkenskapsåret eller tidigare räkenskapsår och som på balansdagen är säkra eller sannolika till sin förekomst men ovissa till belopp eller till den tidpunkt då de ska infrias (se 3 kap. 9 § ÅRL som gäller enligt 3 kap. 2 § ÅRKL).

Större avsättningar som i balansräkningen tagits upp under underposten Övriga avsättningar ska specificeras i balansräkningen eller i not. Detta följer av 3 kap. 4 § tredje stycket och fjärde stycket ÅRL som gäller enligt 3 kap. 2 § ÅRKL.

21 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 7 — Efterställda skulder

Bestämmelsen genomför artikel 21 i BRD och kompletterar ÅRKL.

22 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 8 — Obeskattade reserver

Bestämmelsen har ingen motsvarighet i BRD men kompletterar ÅRKL.

Posten saknas i direktivet eftersom det för flertalet europeiska länder inte finns samma samband mellan redovisning och beskattning som i Sverige. Enligt prop. 1995/96:10 del 3 s 31 har posten införts för att kopplingen mellan redovisning och beskattning ska synas i balansräkningen.

RR 32:06 punkt 26 anger att på grund av sambandet mellan redovisning och beskattning särredovisas inte i juridisk person den uppskjutna skatteskulden som är hänförlig till obeskattade reserver avseende temporära skillnader utan dessa redovisas med bruttobeloppet i balansräkningen.

Obeskattade reserver har ingen motsvarighet i IFRS-regelverket.

23 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 9 — Aktiekapital/Grundfond/Insatskapital

Bestämmelsen genomför artikel 22 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Indelning av eget kapital i bundet och fritt som ska göras enligt 5 kap. 4 § 3-6 ÅRKL har ingen motsvarighet i IFRS.

24 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 10 — Överkursfond

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

25 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 11 — Uppskrivningsfond

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Fonden ingår i bundet eget kapital enligt ÅRKL 5 kap 4 § 3. Indelning av eget kapital i bundet och fritt har ingen motsvarighet i IFRS.

26 § Skulder, avsättningar och eget kapital: Post 12 — Andra fonder

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Andra fonder består av Reservfond, Kapitalandelsfond, Fond för verkligt värde, Garantifond och Övriga fonder.

Reservfond och kapitalandelsfond ingår i bundet eget kapital enligt 5 kap. 4 § 3 ÅRKL. Övriga fonder ingår i fritt eget kapital.

Indelning av eget kapital i bundet och fritt har som tidigare nämnts ingen motsvarighet i IFRS. Jfr dock IAS 1 punkt 124 A-C som behandlar upplysningar om kapital.

Av RR 32:06 punkt 51 framgår att kapitalandelsmetoden inte ska användas i den juridiska personen. Däremot ska den användas för intresseföretag i koncernredovisningen, förutom i vissa undantagsfall (se 7 kap. 25 § ÅRL som gäller enligt 7 kap 2 § ÅRKL).

Kapitalandelsmetoden ska också användas i koncernredovisningen förutom i vissa undantagsfall enligt IFRS-regler. Relevanta IFRS-regler finns exempelvis i IAS 28 punkt 11-23.

27 § Post 13 Balanserad vinst eller förlust

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

28 § Post 14 Årets resultat

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Här upptas nettovinst eller nettoförlust för räkenskapsåret.

Poster inom linjen

Begreppet ”Poster inom linjen” används i svensk lag och har överförs till redovisningsföreskrifterna från äldre rätt. I detta begrepp innefattas enligt ÅRKL en redovisning under balansräkningen av panter och andra ställda säkerheter, ansvarsförbindelser och oåterkalleliga åtaganden. Det gjordes inga ändringar i dessa lagregler i samband med införlivandet av modernise-

ringsdirektivet. Mot denna bakgrund har vi inte funnit det möjligt att ändra redovisningsföreskrifterna så att Poster inom linjen utmönstras från uppställningsformen i bilaga 1.

Redovisningslagarna kräver således att ställda säkerheter, ansvarsförbindelser och vissa oåterkalleliga åtaganden hänförliga till finansiella instrument ska redovisas inom linjen i en årsredovisning. En förutsättning är dock att åtagandet inte redan redovisats i balansräkningen.

Poster inom linjen har ingen motsvarighet i IFRS men posterna kan avse eventalförpliktelser enligt IAS 37 och vissa åtaganden från finansiella avtal som inte tas upp i balansräkningen enligt IAS 39.

29 § Poster inom linjen: Post 1 — Panter och därmed jämförliga säkerheter ställda för egna skulder och för såsom avsättningar redovisade förpliktelser, varje slag för sig

Bestämmelsen kompletterar ÅRKL.

I *allmänna råd* erinras om att finansiella garantier bör redovisas i balansräkningen. Relevanta IFRS-regler finns i IAS 39 exempelvis i punkt 9.

De allmänna råden hänvisar dock till Rådet för finansiell rapporterings möjlighet till undantag från att tillämpa reglerna i IAS 39 när det gäller garantier till förmån för dotter- intresseföretag samt joint ventures, som innebär att finansiella garantier ska bokföras i balansräkningen till verkligt värde. Om undantaget tillämpas ska i stället reglerna i IAS 37 tillämpas, se RR 32:06 p. 70.

Vilka notupplysningar som bör lämnas styrs av om garantin har klassificerats som finansiell garanti eller försäkringsavtal. Relevanta IFRS-regler om detta finns bland annat i IFRS 4 IG 65 A.

30 § Poster inom linjen: Post 2 — Övriga ställda panter och jämförliga säkerheter, varje slag för sig

Bestämmelsen kompletterar ÅRKL.

31 § Poster inom linjen: Post 3 — Ansvarsförbindelser

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

32 § Poster inom linjen: Post 4 — Åtaganden

Bestämmelsen genomför artikel 4 i BRD och kompletterar ÅRKL.

33 §

Specifikationer till poster inom linjen får enligt paragrafen redovisas i not i stället för under Poster inom linjen.

Bilaga 2 Resultaträkningens poster

1 §

Innehållet i resultaträkningens poster baseras i stor utsträckning på tvingande bestämmelser i EG-direktiv och lag, se även 3 kap. 1 § i föreskrifterna. Dessa regler har företräde framför IFRS i års- och koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS.

Den avvikelsemöjlighet som finns i 3 kap. 1 § andra stycket ÅRKL har mot bakgrund av EG-direktiv och lagbestämmelsens syfte begränsats till balansräkningen (se 3 kap. 2 §). Avvikelsemöjligheten gäller alltså inte uppställningsformen för resultaträkningen.

Trots begränsningen får företag som kan utnyttja avvikelsemöjligheten för balansräkningen under de förutsättningar som anges i 1 § andra stycket göra avvikelser från reglerna om resultatposternas *innehåll*. Sådana avvikelser förutsätter alltså att den är nödvändig som en direkt följd av avstegen från uppställningsformen för balansräkningen. Andra villkor är att minst samma information lämnas som om reglerna om posternas innehåll följts samt att upplysningar om avvikelserna och skälen för avvikelserna lämnas i not.

Bestämmelsen har införts som en säkerhetsventil för att beakta eventuella fall där gällande bestämmelser om resultatposternas innehåll inte går att tillämpa utan anpassningar, när ett företag inför nya poster i balansräkningen med stöd av 3 kap. 2 §.

IFRS-regelverket föreskriver inte viss ordningsföljd eller visst format för balansräkningen utan anger i IAS 1 ett antal minimikrav om vilka poster en balansräkning ska omfatta. Sådana krav gäller i stor utsträckning inte för års- och koncernredovisningar enligt lagbegränsad IFRS (se RR 32:06 punkt 12-19 som gäller för årsredovisningen enligt de allmänna råden till 2 kap. och som i sin tur gäller för koncernredovisningar enligt 7 kap. 1 §).

2 § Post 1 – Ränteintäkter

Bestämmelsen genomför artikel 29 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Första stycket i de allmänna råden bygger på IFRS-regler om att nettoredovisa intäkter och kostnader vid säkringsredovisning. Relevanta IFRS-regler finns bland annat i IAS 39 punkt 85, där det anges att i säkringsredovisning sker en redovisning i resultaträkningen av motverkande förändringar i verkligt värde på säkringsinstrumentet och det säkrade instrumentet och IAS 30 punkt 13 och IFRS 7 punkt 45 där det bland annat anges att intäkts- och kostnadsposter inte ska kvittas, förutom när det gäller poster som hänger samman med säkringar.

Andra och tredje styckena i de allmänna råden förtydligar att ersättningar som beaktas vid beräkning av effektivräntan bör redovisas här samt att ersättningar som inte beaktas enligt effektivräntemetoden, inte bör redovisas under denna post. En vägledning finns bland annat i punkt 14 i bilagan till IAS 18.

Fjärde stycket i de allmänna råden förtydligar att under denna post redovisas intäkter från sådana lämnade lånelöften där det är sannolikt att ett lån kommer att lämnas. När det inte är sannolikt att lånelöftet kommer att behöva infrias är avgiften för löftet inte en del av effektivräntan och bör därför inte redovisas under denna post.

En vägledning finns bland annat i punkt 14 (a) (ii) och punkt 14 (b) (ii) i bilagan till IAS 18. Exempel på lånelöften som inte omfattas av IAS 39 ges bland annat i IAS 39 punkt 2 (h). I nämnda bestämmelse anges att en emitent av ett löfte om ett lån till en ränta som ligger under marknadsränta vid första redovisningstillfället ska redovisa avtalet till verkligt värde. Därefter ska det redovisas till det högre av

(i) det belopp som redovisas enligt IAS 37 och

(ii) det belopp som initialt redovisades efter avdrag, i tillämpliga fall, för ackumulerade periodiseringar som redovisats i enlighet med IAS 18. En emitent av låneåtaganden ska tillämpa IAS 37 på sådana låneåtaganden som inte faller inom tillämpningsområdet för IAS 39.

3 § Post 2 – Leasingintäkter

Bestämmelsen har ingen motsvarighet i BRD men kompletterar ÅRKL.

Posten får betydelse vid redovisning av leasingavtal som operationell leasing. Enligt paragrafen ska leasingintäkterna redovisas brutto, det vill säga före avskrivningar enligt plan.

4 § Post 3 — Räntekostnader

Bestämmelsen genomför artikel 29 i BRD och kompletterar ÅRKL.

I *föreskriftens tredje stycke* anges att ersättning som debiteras i samband med uttag på inlåningsräkning är en korrigerande av avtalad ränta som ska minska institutets räntekostnader. Denna föreskrift saknar förebild i BRD men bedöms dock vara förenlig med IFRS.

De allmänna råden bygger på IFRS-regler om att nettoredovisa intäkter och kostnader vid säkringsredovisning. Relevanta IFRS-regler finns bland annat i IAS 39 punkt 85, där det anges att i säkringsredovisning sker en redovisning i resultaträkningen av motverkande förändringar i verkligt värde på säkringsinstrumentet och det säkrade instrument samt IAS 30 punkt 13 och IFRS 7 punkt 45 där det bland annat anges att intäkts- och kostnadsposter inte ska kvittas, förutom när det gäller poster som hänger samman med säkringar.

5 § Post 4 – Erhållna utdelningar

Bestämmelsen genomför artikel 30 i BRD och kompletterar ÅRKL.

6 § Post 5 – Provisionsintäkter

Bestämmelsen genomför artikel 27 och 31 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Som exempel på provisioner anges enligt de allmänna råden ersättningar för betalkort och kreditkort. Sådana avgifter beaktas i regel inte vid beräkning av effektivräntan enligt vägledningen punkt 14 (a) (iii) i bilagan till IAS 18.

Det kan diskuteras huruvida avgifter för kreditkort kan anses utgöra en del av effektivräntan. Som har noterats i litteraturen täcker avgiften för kreditkortet en uppsjö av tjänster som står kortinnehavaren till buds, till exempel kan det ingå avbeställningsskydd och andra försäkringsmoment när kortet används för att betala en resa. Vi har därför valt att ange att kreditkortsavgifter bör redovisas som provisionsintäkter och inte som ränteintäkter.

7 § Post 6 — Provisionskostnader

Bestämmelsen genomför artikel 31 i BRD och kompletterar ÅRKL.

I *andra stycket i allmänna råden* erinras om innehållet i IAS 39. I bland annat vägledning vid tillämpningen av punkt VT13 (som till skillnad från flertalet andra vägledningar från IASB är en del av den godkända standarden) anges exempel på transaktionskostnader som beaktas vid beräkning av effektivräntan och således inte ska redovisas under denna rad. Ett sådant exempel är provision som betalas till ombud, mäklare, rådgivare med mera.

8 § Post 7 – Nettoresultat av finansiella transaktioner

Bestämmelsen genomför artikel 27 och 32 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Under denna post redovisas både realiserade vinster och förluster samt orealiserade värdeförändringar.

I *föreskriften* används begreppet ”handel” för varje typ av köp och försäljning, och syftar då inte enbart på innehav för handel som ansluter till en värderingskategori enligt i IAS 39.

För finansiella tillgångar som kan säljas och inte är en del av ett säkringsförhållande redovisas orealiserade värdeförändringar inte i resultaträkningen utan mot eget kapital enligt IAS 39.

I *tredje stycket i föreskriften* anges att det här inte ska tas upp sådana värdeförändringar som enligt 2 och 4 §§ ska redovisas som ränta. Denna bestämmelse saknar förebild i BRD men finns av pedagogiska skäl. Ett exempel på

sådana värdeförändringar är räntedelen i ett valutaterminsavtal som används som säkringsinstrument, där endast avistadeln ingår i den identifierade säkringsrelationen.

Första stycket i de *allmänna råden* förtydligar att här redovisas nettoresultat och värdeförändringar avseende finansiella garantier som är derivat. Detta följer av första stycket i föreskriften.

Andra stycket i de *allmänna råden* förtydligar att här kan redovisas nettovinster eller nettoförluster och andra redovisade värdeförändringar avseende handel med utsläppsrättigheter och elcertifikat. Alternativet är att redovisa sådana vinster och förluster under Övriga rörelseintäkter eller Övriga rörelsekostnader.

FI har alltså bedömt att handel med utsläppsrätter och elcertifikat kan redovisas i samma resultatpost som andra finansiella transaktioner. Det kan noteras att bestämmelserna i 4 kap. 1 § ÅRKL (jfr 4 kap. 14 f och 14 g §§ ÅRL) om värdering till verkligt värde av vissa icke-finansiella tillgångar kan tillämpas tidigast först efter 1 januari 2009 (se punkt 2 i SFS 2004:1173).

9 § Post 8 – Övriga rörelseintäkter

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Föreskriften gäller både egna och övertagna fastigheter. Intäkter från fastigheter och driftskostnader för fastigheter ska bruttoredovisas. Relevanta IFRS-regler finns bland annat i IAS 1 punkt 32 och 33.

De allmänna råden erinrar om IAS 39 punkt 41. Exempel på en sådan skillnad, som anges i det allmänna rådet, mellan bokfört värde och den ersättning som erläggs är ränteskillnadsersättning.

10 § Post 9 – Allmänna administrationskostnader

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar ÅRKL.

11 § Post 10 – Av- och nedskrivningar av materiella och immateriella anläggningstillgångar

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar ÅRKL.

12 § Post 11 – Övriga rörelsekostnader

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Föreskriften gäller både egna och övertagna fastigheter. Intäkter från fastigheter och driftskostnader för fastigheter ska bruttoredovisas. Relevanta IFRS-regler finns bland annat i IAS 1 punkt 32 och 33.

De allmänna råden erinrar om IAS 39 punkt 41. Exempel på sådan skillnad som anges i det allmänna rådet mellan bokfört värde och den ersättning som erläggs är ränteskillnadsersättning.

13 § Post 12 — Kreditförluster, netto

Bestämmelsen genomför artikel 33 i BRD och kompletterar ÅRKL.

I *första stycket i allmänna råden* anges att här redovisas kostnader, avsättningar, intäkter och återföringar som avser finansiella garantier som inte är derivat. Kostnader för sådana garantier som är derivat och värderas till verkligt värde redovisas i regel under Nettoresultat av finansiella transaktioner (post 7).

14 § Post 13 – Nedskrivningar av finansiella tillgångar

Bestämmelsen genomför artikel 34 i BRD och kompletterar ÅRKL.

15 § Post 14 – Återföringar av nedskrivningar av finansiella tillgångar

Bestämmelsen genomför artikel 34 i BRD och kompletterar ÅRKL.

16 § Post 14A – Andelar i intresseföretags resultat

Bestämmelsen har ingen motsvarighet i BRD men kompletterar ÅRKL 7 kap. 29 § och ÅRL som gäller enligt 7 kap. 2 § ÅRKL).

17 § Post 15 – Bokslutsdispositioner

Bestämmelsen har ingen motsvarighet i BRD men kompletterar ÅRKL.

Posten saknas i direktivet eftersom det för flertalet europeiska länder inte finns samma samband mellan redovisning och beskattning som i Sverige. Enligt prop. 1995/96:10 del 3, s. 31 har posten införts för att kopplingen mellan redovisning och beskattning ska synas i resultaträkningen.

Här upptas avsättningar och upplösningar av obeskattade reserver. I koncernresultaträkningen ska posten inte användas. Den uppskjutna skattekostnaden tas upp under Övriga skatter (Post 17).

18 § Post 16 – Skatt på årets resultat

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Även om det inte framgår av föreskriften bör här redovisas sådana förändringar av aktuell och uppskjuten skatt som ska redovisas i resultaträkningen enligt IFRS. Se dock RR 32:06 om att bokslutsdispositioner redovisas med bruttobelopp i resultaträkningen.

19 § Post 17 – Övriga skatter

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar ÅRKL.

20 § Post 18 – Årets resultat

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar ÅRKL.

Här upptas nettovinst eller nettoförlust för räkenskapsåret

Bilaga 3 Resultaträkningens uppställningsform

Allmänna råd

Bestämmelsen genomför artikel 27 i BRD och kompletterar uppställningsformen enligt ÅRKL genom summeringsrader.

Det bör observeras att summeringsraden RÄNTENETTO inte innehåller avskrivningar enligt plan för tillgångar som omfattas av finansiella leasingavtal enligt IAS 17 men som redovisas som operationella leasingavtal.

Bilaga 4 Upplýsingar i förvaltningsberättelsen

Vi kan med stöd av vårt normgivningsbemyndigande på redovisningsområdet kräva att särupplýsingar, det vill säga upplýsingar utöver IFRS, lämnas i förvaltningsberättelsen i stället för i noterna. En fördel med särupplýsingar i förvaltningsberättelsen är att förbättra möjligheterna för finansiella företag att kunna lämna tilläggsupplýsingar i noter enligt IFRS utan inblandning av nationella upplýsningskrav. Detta gäller om det inte finns särskilda skäl för en notupplýsning.

Avsikten med bilaga 4 är att den vid behov ska kunna kompletteras med sådana särupplýsingar utöver IFRS som är väsentliga för externa intressenter till finansiella företag, om det inte finns särskilda skäl för att upplýsningarna ska lämnas som notupplýsingar i finansiella rapporter.

Upplýsingar om verksamheten

1 §

Bestämmelsen är en precisering och utvidgning av 6 kap.1 § ÅRL. Den gäller även i en koncernredovisning enligt IFRS-förordningen.

Nya redovisningsstandarders konsekvenser för tillämpning av rörelseregler

2 §

Bestämmelsen avser nya eller ändrade redovisningsstandarders konsekvenser vid tillämpning av rörelseregler. Här ingår uppgifter om sådana stabilitetsfilter som ska rapporteras till FI enligt nya kapitaltäckningsregler (FFFS 2007:1, se även CEBS rekommendationer om stabilitetsfilter).

Syftet med upplýsingarna är att ge underlag för externa intressenter att kunna bedöma nya redovisningsreglers konsekvenser när det gäller kapitalbas, kapitalkrav och stora exponeringar. Det bör därför lämnas information om övergångsjusteringar som, enligt nya kapitaltäckningsregler, görs i samband med övergång till IFRS eller lagbegränsad IFRS. Det bör också lämnas upplýsingar om justeringar som görs i kapitalbasen med anledning av nya principer som inte tidigare varit tillåtna.

Upplysningar om övervärden i fondförsäkringsrörelse

Allmänna råd

Mot bakgrund av att övervärden i fondförsäkringsrörelse i vissa institut utgör ett viktigt inslag i redogörelsen för verksamheten, bör vissa upplysningar lämnas för att möjliggöra en god förståelse över postens särskilda karaktär och de faktorer som påverkar dess värde och förändringen av värdet. Därigenom ökar även jämförbarheten mellan olika institut.